

Dosarul nr.3ra-783/22
2-20117964-01-3ra-03082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Rezvan Nobahar Sahahram împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Rezvan Nobahar Sahahram și menținută hotărârea din 04 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 21 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la anularea deciziei nr. 71/20/DAI din 14 septembrie 2020, obligarea să-i acorde statutul de refugiat.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Rezvan Nobahar Sahahram a invocat că, la data de 15 iunie 2020, fiind cetățean al Iranului, s-a adresat la Direcția Azil și Integrare cu o cerere de azil în Republica Moldova, fiind constatat că se află în afară țării de origine a cărui cetățean este.

Reclamantul a subliniat că în rezultatul examinării cererii depuse, prin decizia Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020 a fost respinsă cererea de acordare a statutului de refugiat în Republica Moldova, fiindu-i comunicat un exemplar al deciziei la data de 14 septembrie 2020.

Reclamantul Rezvan Nobahar Sahahram a considerat decizia nominalizată ca fiind neîntemeiată și pasibilă anulării, deoarece s-a născut la XXXXX, în Iran, Teheran, fiind de origine iranian și religie XXXXX.

Reclamantul a relatat că în anul 2011, solicitantul de azil Rezvan Nobahar Sahahram a venit în Republica Moldova cu scop de afaceri în industria alimentară și vinicolă, intrând în țară în baza pașaportului național. În susținerea identității sale, solicitantul de azil a prezentat Direcției Azil și Integrare pașaportul național seria XXXXX nr. XXXXX eliberat la data 15 martie 2016, valabil până la data de 15 martie 2021, precum și permisul de ședere în scop de reîntregire a familiei seria XXXXX nr. XXXXX eliberat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne la data de 18 mai 2016, valabil până la 24 aprilie 2020.

Reclamantul a indicat că în cadrul interviului, a explicat că a părăsit țara de origine Iran în anul 2011. Din 2012-2020 se află în Republica Moldova, unde are un trai obișnuit. Din 2012 până în prezent reclamantul nu a mai vizitat Iranul, motiv din care a solicitat acordarea unui statut de refugiat în Republica Moldova bazat pe criteriul religios. În cadrul interviului reclamantul a mai relatat că, în anul 2017 s-a convertit la religia XXXXX, care nu este recunoscută de lege în Iran, iar în cazul în care se va întoarce în țara sa de origine, riscă încarcerarea pe un termen de la 10 la 30 de ani, deoarece Coranul interzice schimbarea religiei, iar 99,9 % din populația Iranului sunt adepți ai religiei musulmane. Acesta a comunicat că Iranul este o țară conservatoare și că Guvernul, prin rețelele de socializare cunoaște că și-a schimbat religia, iar prin urmare poate fi arestat.

Reclamantul a precizat că potrivit deciziei Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020, s-a respins cererea lui Rezvan Nobahar Sahahram, deoarece acesta nu întrunește condițiile necesare, dat fiind faptul că nu au fost identificate acte de persecuție în trecut, respectiv nu pot fi identificați nici agenți de persecuție, fapt care duce la concluzia neimpunerii examinării elementului dat, astfel cererea nu îndeplinește condițiile necesare pentru recunoașterea statutului de refugiat, prevăzut de art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova. Totodată, Direcția Azil și Integrare a menționat în decizia sa că Constituția Iranului din 03 decembrie 1979, prevede libertatea religiei sau credinței și separarea Guvernului și religiei. De aceea, analizând conceptul de temere bine întemeiată a conchis că nu rezultă existența unei temeri sau unei probabilități de persecuție.

Reclamantul a accentuat că Direcția Azil și Integrare a ajuns la aceeași concluzie și din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în analiza riscului serios de condamnare la pedeapsă capitală, analiza riscului serios de tortură, tratamente inumane sau degradante, amenințări grave și individual la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței

generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. Direcția Azil și Integrare a relevat că din declarațiile reclamantului nu rezultă că acesta este expus vreunui risc serios de a fi condamnat la moarte sau de a executa o astfel de pedeapsă, deoarece nu a săvârșit nicio infracțiune pentru care să fie urmărit de autorități.

Reclamantul a menționat că, în motivarea deciziei Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020 s-a indicat că au fost analizate elementele temerii bine – întemeiate și a credibilității de a fi persecutat, elementul subiectiv – teama de a reveni în țară, deoarece din cauza convertirii la o altă religie se simte amenințat și neprotejat. Mai mult, aceste alegații au suport probant, or, pe rețelele de socializare reclamantul a recepționat un mesaj de la o persoană necunoscută, precum că „ei” sunt la curent cu faptul că Rezvan Nobahar Sahahram este adeptul altei religii și că vor exista consecințe, și astfel viața sa este pusă în pericol.

Reclamantul a indicat că, referitor la elementul obiectiv a fost studiat portalul informațional din țara de origine Iran în privința religiei la care a făcut trimitere solicitantul de azil, care se examinează în concret cu situațiile existente, inclusiv informația consultată din țara de origine, Portal informațional din țara de origine (privind libertatea religioasă internațională) și s-a constatat că Constituția Iranului definește țara ca republică islamică și specifică Islamul Shia Twelver Ja Afari, drept religie oficială a statului. Potrivit Codului penal, aplicarea pedepsei cu moartea variază în funcție de religia atât a făptuitorului, cât și a victimei. Legea interzice cetățenilor musulmani să schimbe sau să renunțe la convingerile religioase.

Reclamantul a comunicat că Direcția Azil și Integrare, face referire la surse credibile în care se descriu circumstanțe prin care se confirmă informația care a relatat-o solicitantul de azil, că există discriminare pe criteriul religios în Iran. Astfel în luna martie, CHRI (Commonwealth Human Rights Initiative) a raportat condamnarea în masă a 23 de Gonabadi Sufi la pedepse cu închisoarea de până la 26 de ani fiecare sub acuzația de „adunare și coliziune împotriva securității naționale, iar guvernul a continuat să hărțuiască, interogheze și aresteze pe Bahai, creștin non-armeni în special convertiți, musulmani sunniți și alte minorități religioase creștine, pentru a impune o interdicție de proselitizare. Conform „Raportului privind situația drepturilor omului care acoperă anul 2019. Drepturile omului în Iran”, prezentat de Amnesty International, Direcția Azil și Integrare se menționează că, libertatea religioasă și de credință se încalcă în mod sistematic în legislație și practică. Au continuat atacuri pe scară largă și sistematice împotriva minorității Bahai persecutate, inclusiv arestări arbitrare și închisoare, interdicțiile de angajare în domeniul public, confiscarea bunurilor.

Reclamantul a susținut că, în pofida acestui fapt, Direcția Azil și Integrare a menționat că potrivit informației la care s-a făcut referire în decizia nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020, rezultă că autoritățile naționale din Iran mențin controlul, iar Rezvan Nobahar Sahahram a părăsit țara în anul 2011, nefiind constrâns de anumite acțiuni îndreptate împotriva sa, ce ar prezenta un

pericol pentru viața și integritatea personală din care cauză reclamantului nu i s-a acordat beneficiul dubiului. În același context, în analiza conceptului fundamental de persecuție lipsesc acele elementele care îl confirmă, elementul subiectiv și obiectiv în sensul prevederilor legale de acordare a statutului de refugiat.

Reclamantul a considerat că decizia Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020 urmează a fi anulată, or, Convenția Organizației Națiunilor Unite privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 reprezintă un ansamblu de norme umanitare cu adevărat universale, care oferă persoanelor anumite garanții în temeiul cărora drepturile și libertățile lor fundamentale vor fi protejate. În special, articolul 1A se referă la dreptul la protecție din cauza temerii bine întemeiate de persecuție pusă în legătură cu cinci motive. Printre acestea, categoria „membri ai unui anumit grup social” a fost alăturată condițiilor privind rasa, religia, naționalitatea și opinii politice. Cele cinci cerințe sunt doar enunțate, fără a fi definite, în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951.

Reclamantul a relevat că din reglementările internaționale rezultă că, statutul de refugiat poate fi acordat acelor persoane care, având temeri întemeiate de a fi persecutate pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, nu pot sau nu doresc protecția țării ale căror cetățeni sau rezidenți sânt. Refugiatul este o persoană care este lipsită de protecția statului din care provine și, ca urmare este nevoit să caute această protecție în altă parte.

Reclamantul a invocat că, se consideră că singura situație în care s-ar refuza acordarea protecției pe teritoriul altui stat, ar fi aceea în care circumstanțele obiective ar asigura protecția alternativă efectivă a solicitantului pe teritoriul statului de origine (cf. UNHCR, Handbook., ed. cit., parag.91).

Făcând referire la art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, reclamantul a indicat că statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nicio cetățenie și găsimdu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Reclamantul a precizat că, în cadrul interviului, Rezvan Nobahar Sahahram în calitate de solicitant de azil a comunicat că s-a convertit la religia XXXXX în anul 2017, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, prin urmare la momentul când a părăsit Iranul era încă musulman, de aceea nu s-a confruntat cu vreun impediment din partea autorităților la ieșirea din țară.

Reclamantul a susținut că, potrivit „Raportului anual privind libertatea religioasă în Iran 2019” prezentat de Departamentul de Stat al Statelor Unite ale Americii (<https://www.ecoi.net/en/document/2031370.html>), Guvernul Statelor Unite ale Americii estimează populația Iranului la 84 de milioane (mijlocul anului 2019). Astfel, musulmanii constituie 99,4% din populație, dintre care 90-95% sunt șiiți, iar 5-10% sunt sunniți, în majoritate turkmeni, arabi, baluthi și kurzi care trăiesc în provinciile nord-est, sud-vest, sud-est și nord-vest, respectiv. Refugiații afgani, migranții economici și persoanele strămutate constituie, de asemenea, o populație sunnită semnificativă, dar nu sunt disponibile statistici exacte privind defalcarea populației de refugiați afgani între sunniți și șiiți. Nu există statistici oficiale disponibile cu privire la numărul musulmanilor care practică sufismul, deși rapoartele neoficiale estimează câteva milioane.

Reclamantul a relatat că potrivit estimărilor Guvernului Statelor Unite ale Americii, grupurile care constituie restul de mai puțin de 1 la sută din populație includ bahaii, creștini, evrei, sabeni-mandeni, zoroastrieni și yarsani. Cele mai mari trei minorități non-musulmane sunt bahai, creștini și yarsani. Conform datelor Human Rights Watch, bahaii sunt cel puțin 300000. Centrul statistic guvenamental din Iran raportează că există 117700 de creștini în țară. Cu toate acestea, unele estimări sugerează că pot fi mult mai mulți decât cei raportați efectiv. Conform statisticilor World Christian Database, există aproximativ 547000 de creștini. Elam Ministries, o organizație creștină, estimează că ar putea fi între 300000 și un milion.

Reclamantul a specificat că se constată că Bahaii fac parte dintr-o grupare religioasă minoritară în Iran, astfel Rezvan Nobahar Sahahram nu-și poate manifesta liber religia în țara sa, nici nu poate propaga simbolurile religiei sale, or, încă din copilărie acesta a manifestat interes față de religia XXXXX, atunci când asista la reuniuni restrânse a celor care fac parte din această confesiune și care aveau loc la domiciliul persoanelor fizice pe ascuns, deoarece exista riscul de a fi descoperiți și arestați.

Reclamantul a relevat că sursa Deutsche Welle – <https://www.dw.com/en/iran-id-card-rule-highlights- plight-of-bahai/a-52149974> în articolul său „Iran: regula cărții de identitate evidențiază situația dificilă a Bahai”, menționează că Bahaii nu pot să se înregistreze legal în statul iranian, deoarece opțiunea „alte religii” a fost eliminată din cererea de carte de identitate. Credința lor le interzice să mintă despre afilierea lor. În ciuda persecuției, Bahailor le este interzis de credință să mintă despre religia lor. Aceasta înseamnă că noua cerere de carte de identitate îi împiedică să solicite și să obțină o identificare oficială, deoarece nu pot pretinde afilierea la una dintre cele trei religii minoritare recunoscute legal. Eliminarea opțiunii „alte religii” din formularele de cerere a cărții de identitate naționale a dat o altă lovitură minorității bahaiste din Iran, care a fost persecutată în mod sistematic și rămâne nerecunoscută din punct de vedere legal în țara în principal musulmană.

Reclamantul a accentuat că reieșind din legislația iraniană, zoroastrienii, evreii și creștinii sunt singurele minorități religioase acceptate. Bahaii sunt

considerați „infideli neprotejați”, potrivit unui raport din iulie 2019 al raportorului special al Organizației Națiunilor Unite pentru Iran, Javaid Rehman.

Reclamantul a menționat că se estimează că 350000 de adepții ai credinței Bahai în Iran, conform raportului Organizației Națiunilor Unite, fac parte din cea mai mare minoritate religioasă a țării. Bahaii sunt închiși în mod obișnuit sub acuzații vagi și li se refuză școala publică pe baza credinței lor. În timp ce Iranul discriminează sistematic și alte minorități religioase din interiorul granițelor sale, situația comunității Bahai a fost deosebit de bine documentată din cauza dimensiunii grupului și a severității persecuției la care este supus. Conform lui Rehman, bahaii „au suferit de cele mai flagrante forme de represiune, persecuție și victimizare”.

Reclamantul a indicat că eforturile sistematice de a-i persecuta pe Bahai sunt, de asemenea, susținute de Guvernul iranian pe hârtie. „În 1991 a fost pregătit un document oficial secret în vederea eliminării treptate a bahainilor ca entitate recunoscută în Iran. Documentul a stabilit orientări specifice cu privire la modul de abordare a „problemei bahai”, inclusiv instrucțiuni ca să fie expulzați din școli și să li se refuze angajarea și pozițiile de influență”, spune raportul Organizației Națiunilor Unite.

Reclamantul a comunicat că, ambasadorul Statelor Unite ale Americii pentru libertatea religioasă a afirmat că: „Libertatea religiei este un drept fundamental pentru toată lumea”. Lipsa unei cărți de identitate naționale agravează problemele lor, făcând în esență imposibilă efectuarea de tranzacții oficiale. Fără card, aceștia nu pot obține carduri de credit, permise de conducere și pașapoarte.

Totodată, reclamantul a precizat că Simin Fahandej, o purtătoare de cuvânt a Comunității Internaționale Bahai, a declarat pentru serviciul Farsi al Deutsche Welle: „Aceasta este o nouă formă de persecuție a bahainilor. De 40 de ani, Republica Islamică a cerut bahainilor să abandoneze unul dintre principalele principii ale religiei lor, care este adevărul. Au fost nevoiți să aleagă între religia lor și dreptul lor la muncă, dreptul la o educație, la o viață confortabilă și acum dreptul la cetățenie”.

Reclamantul a invocat că în timp ce religia a început în Iran, ea s-a extins rapid de la fondare. Acum are aproximativ 5 milioane până la 7 milioane de adepți în întreaga lume, cu o mare concentrație în India și Statele Unite. Persecuția bahainilor a fost cea mai severă în Iran, adepții credinței au fost de asemenea supuși diferitelor forme de discriminare și maltratare în Egipt, Yemen și Afganistan.

Reclamantul a specificat că principiile fundamentale ale credinței Bahai includ susținerea adevărului și credința în unitatea omenirii, armonia științei și religiei, egalitatea de gen și educația universală, potrivit Bahai.org.

Făcând referire la art. 42 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, reclamantul a subliniat că în conformitate cu rolul activ al autorităților de stat, acestea au obligația la soluționarea cererilor de azil să investigheze din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar

putea conduce la soluționarea cererii și să verifice informația parvenită în cadrul interviului cu solicitantul și dacă cele invocate de către reclamant corespund adevărului, în caz contrar, în lipsa unor probe din partea autorităților de stat, informația se consideră ca fiind credibilă.

Totodată, reclamantul a indicat că conform art. 43 alin. (1) din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, la examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale. Or, nici o sursă citată nu se referă la măsurile de persecuție indicate de solicitant în interviu, așa cum este indicat în art. 43 alin. (1).

Reclamantul a precizat că, în decizia Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020, se concluzionează faptul că solicitantul de azil nu a demonstrat, într-o măsură rezonabilă, că rămânerea în țara de origine, ar putea duce la acte de persecuție îndreptate împotriva sa. Or, art. 6 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova expres reglementează că, consilierul de decizie va determina credibilitatea solicitantului și va evalua dovezile prezentate, acordându-i beneficiul dubiului, după caz, în vederea stabilirii elementelor obiective și subiective. Decizia Direcției Azil și Integrare în concluzie se bazează doar pe faptul că solicitantul de azil nu este credibil cu privire la declarațiile invocate în interviu, deoarece s-a apreciat că în prezent pe teritoriul Iranului nu se desfășoară conflict internațional sau intern, și această țară nu se află în situație de război, iar libertatea religioasă este garantată constituțional.

Astfel, reclamantul a scos în evidență că sarcina probei aparține atât solicitantului de azil, dar în egală măsură și autorităților responsabile de acordarea statutului de refugiat, care au obligația de a folosi toate instrumentele, pe care le au la dispoziție ca să acumuleze probe concludente, necesare pentru a argumenta refuzul acordării statutului de refugiat, atunci când se face referire la alternativa solicitantului de azil de a se disloca pe teritoriul statului de origine, în cazul dat Iran.

Reclamantul a specificat că, solicitantul de azil trebuie să aibă posibilitatea de a fi în siguranță în propria țară și să nu fie supus pericolului de a-i fi cauzate leziuni fizice. O astfel de posibilitate trebuie să fie de lungă durată, nu iluzorie sau neprevăzută așa cum este situația în Iran, în care religia majoritară este cea islamică. A considerat că, în cazul din speță, cerințele legale sunt întrunite, adică reclamantul se află în afara țării de origine, este prezentă și noțiunea de temere bine întemeiată de a fi persecutat de către autoritățile statului și există un risc serios la care va fi supus la întoarcerea în țara de origine, mai curând există certitudinea că va fi persecutat (arestat și întemnițat), ceea ce îi pune în pericol nu doar integritatea corporală, dar și viața.

Astfel, reclamantul a învederat că Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, Direcția Azil și Integrare a ajuns la concluzia eronată că Rezvan Nobahar Sahahram nu îndeplinește condițiile necesare pentru

acordarea protecției umanitare conform art. 19 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, nu a elucidat pe deplin circumstanțele cazului și nu a ținut cont de reglementările speciale care există și care se referă la specificul recunoașterii calității de refugiat.

Reclamantul a indicat că, circumstanțele expuse relevă faptul că Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nu a aplicat prevederile relevante și necesare, examinând cererea acestuia de azil în raport cu articolul 1A al Convenției Organizației Națiunilor Unite privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, pe când ar fi trebuit să aplice paragraful 2 al articolului 1D și să-i acorde statutul de refugiat.

Reclamantul a considerat că lui Rezvan Nobahar Sahahram urma să i se acorde o formă de protecție internațională și anume a statutului de refugiat, deoarece în susținerea solicitării sale a prezentat suficiente elemente subiective - legate de retrăirile sufletești, însoțite de teamă, înjosire, intimidare pe criterii de religie și apartenență la un anumit grup social, temeri pe deplin întemeiate de a deveni o victimă a persecuției. De aceea, în argumentarea existenței unei temeri pe deplin întemeiate în primul rând urmează a fi analizată aprecierea dată de solicitantul de azil, dar nu a informațiilor referitoare la circumstanțele care persistă la moment în țara de origine.

Sub pretextul dat, reclamantul a menționat că aprecierea elementului subiectiv este strâns legată de caracteristica persoanei, deoarece reacția unor persoane aflate în situații similare pot fi diferite în funcție de convingeri politice, religioase. Analiza cărora îi pot face viața insuportabilă și care l-a determinat să ia o decizie promptă de a nu se întoarce în țara de origine Iran, pe care a părăsit-o de 9 ani.

Prin urmare, reclamantul a specificat că temerile sale sunt pe deplin justificate. Reîntoarcerea în țara sa de origine pe motivele invocate a devenit imposibilă. Faptul că aceasta deține un pașaport național și neconstrâns de nimeni a părăsit țara, nu este un indicator al lipsei temerilor și nu constituie un impediment pentru a beneficia de protecție internațională. Or, nu există o definiție unanim recunoscută a pericolului de a fi persecutat, cu toate acestea, deduce din art. 33 al Convenției Organizației Națiunilor Unite privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 că, amenințarea vieții și libertății pe criterii de rasă, religie, naționalitate, convingeri politice sau apartenență la un grup social, întotdeauna va fi calificată ca persecuție.

Prin hotărârea din 04 august 2021 Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Rezvan Nobahar Sahahram împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei nr. 71/20/DAI din 14 septembrie 2020 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f.d. 67, 72-77).

La data de 05 august 2021 Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe ca fiind neîntemeiată (f.d. 71).

Hotărârea motivată din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată reprezentantului apelantului Rezvan Nobahar Sahahram, avocatului Ludmila Bolocan la data de 22 septembrie 2021, iar lui Rezvan Nobahar Sahahram la data de 23 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție nr. DS8005390359AS și DS8005390357AS, anexate la materialele cauzei (f.d. 80, 81).

La data de 30 septembrie 2021 Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Rezvan Nobahar Sahahram (f.d. 90-95).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul lui Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan împotriva hotărârii din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Rezvan Nobahar Sahahram împotriva hotărârii din 04 august 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 145-165).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depuse de Rezvan Nobahar Sahahram, nefiind stabilite motive privind anularea deciziei Direcției Azil și Integrare nr. 71/20DAI din 14 septembrie 2020 și obligarea Direcției Azil și Integrare la acordarea unei forme de protecție, prevăzute la art. 16 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și anume – statutul de refugiat, ce ar cădea sub incidența art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, fiind emisă cu respectarea legislației în vigoare, competenței și procedurii. Întrucât, atât în ședința de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel s-a constatat că, Rezvan Nobahar Sahahram nu se încadrează în situațiile prevăzute de a fi supus riscului de persecuție /detenție în țara de origine pe motive de religie, conform art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În acest context, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul lui Rezvan Nobahar Sahahram privind existența riscului de a fi persecutat în țara de origine, deoarece în ședința de judecată n-au fost identificate acte de persecuție în trecut, respectiv nu pot fi identificați nici agenți de persecuție. Or, Constituția Iranului din 03 decembrie 1979, prevede libertatea religiei sau credinței și separarea guvernului și religiei. Din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl compun, elementul subiectiv și cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție, nu se referă la cele cinci motive de persecuție, prevăzute de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951.

Pe cale de consecință, instanța de apel a menționat că, însuși Rezvan Nobahar Sahahram în cadrul interviului în vederea obținerii formei de protecție, a declarat că, a părăsit inițial țara de origine Iranul benevol, venind în anul 2011 în

Republica Moldova cu scop de afaceri în industria alimentară și vinicolă, nefiind supus riscului de persecuție ori vătămărilor grave în țara de origine.

În acest context, instanța de apel a accentuat că un migrant este o persoană care, din motive diferite de cele conținute în definiție, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

În concluzie, instanța de apel a indicat că Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, examinând cererea depusă în raport cu cele declarate de către solicitantul de azil Rezvan Nobahar Sahahram, precum și ținând cont de informația din țara de origine, întemeiat a stabilit că, Rezvan Nobahar Sahahram s-a convertit la religia XXXXX în 2017, fiind în Republica Moldova, devenind în noiembrie 2019 membru al Adunării Spirituale Naționale a XXXXX din Republica Moldova, fapt confirmat de însuși acesta, iar protecție internațională în Republica Moldova a solicitat abia în luna iunie 2020, ceea ce denotă că, solicitantul nu a avut drept scop inițial obținerea unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

La data de 27 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de Ludmila Bolocan, a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Rezvan Nobahar Sahahram (f.d. 167-168). Iar, la data de 22 iulie 2022 Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 171-173-verso).

În motivarea recursului, recurentul Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a invocat interpretarea eronată a legii de către instanțele ierarhic inferioare, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

În esență, recurentul Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan, a reiterat aceleași temeuri de fapt și de drept, invocate în cererea de chemare de judecată și în cererea de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 aprilie 2022, iar la data de 22 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat avocatului Ludmila Bolocan, care reprezintă interesele lui Rezvan Nobahar Sahahram copia dispozitivului deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 166).

La data de 27 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de Ludmila Bolocan, a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Rezvan Nobahar Sahahram (f.d. 167-168).

Decizia motivată din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Ludmila Bolocan, care reprezintă interesele lui Rezvan Nobahar Sahahram, prin intermediul poștei electronice, la data de 25 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 170).

La data de 22 iulie 2022 Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 171-173-verso).

Astfel, recursul depus de către Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 08 august 2022 Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne copia recursului depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan (f.d. 176).

Deși, la data de 11 august 2022 Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia recursului depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referințe, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan (f.d. 177).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului

administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Rezvan Nobahar Sahahram, reprezentat de avocatul Ludmila Bolocan se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Nina Vascan